

vedrag med nogle Bemærkninger om Flertallet og Mindretallet. Han glædede sig over, at Regjeringen tog ringe Hensyn til Mindretallet fra tidligere Dage, men at den nu havde forbedret sig, og tog mere Hensyn til Mindretallet end til Flertallet, idet han isørigt glædede sig over, at Mindretallet atter kunde blive Flertallet i denne Sal, rimeligvis — det sagde han ikke, men det maa være Konsekventen af hans Antegang — for at Regjeringen da kunde tage mere Hensyn til Mindretallet (Sagd: Naturligvis) og kun lidet Hensyn til det opvovende Flertal. Det ærede Medlem siger: naturligvis; men efter konstitutionelle Begreber vilde det dog være at vende Sagen paa Hovedet. Det ærede Medlem talte om, at det ikke skulde være begavede Elever, som skulde ind paa Skiffolen. Det har jeg ikke set Noget om; men derimod har jeg set, at man ikke har opstillet det som Fordring, at de Elever, som skulde ind i de høiere Skoler, skulde være begavede. Derfor det var opstillet som en Fordring, saa vil jeg sige, at saa maa de lærde Skoler og de høiere Undervisningsanstalter ødelægge mangt et begavet Barn; thi det veed Gud, og det veed enhver, at der er overordentlig Mange, som ere gaaede igjennem de høiere Undervisningsanstalter, men som ere overordentlig svagt begavede. Det ærede Medlem kaldte Forhandlingerne om disse Forhold her for Kjøvl. Det er et smagfuldt Udtryk, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Jeg troede ikke, at det ærede Medlem fra Odense (Octavius Hansen) vilde have anket over Finansudvalgets Stilling med Hensyn til den direkte Understøttelse til fattige Studerende. Det forekommer mig, at naar den høitærede Minister — hvad jeg fandt meget berettiget fra hans Side — kunde yde Finansudvalget i sin Høiløb Anerkjendelse for dets Stilling i den Henseende, saa kunde det ærede Medlem i dette Tilfælde gjerne have undladt at være mere ministeriel end Ministeren selv. Han kan ikke være uvidende om, at det er begrundet, naar det fra Flertallets Side ønskes at faae Oplysning om, hvormeget af de Midler, som man tror anvendes til uformuende Studerende, gaar med til Bestyrelse og Sligt, og hvilken Indflydelse paa de vedkommende Studerendes Frihed det har, at de igjennem deres Professoreer skulde modtage denne Understøttelse, og om ikke overhovedet en anden Bestyrelsesmaade vilde gjøre, at disse Stipendier kunde komme alle Vedkommende til mere Nytte. Derfor disse Tvivl fra Flertallets Side ere begrundede, saa ligger ogsaa deri, at man vil være varsom med Smødefømmen paa dette Punkt, undtagen man faar Reformen med Hensyn til Bestyrelsen; det er Sagen. Man venter (Octavius Hansen: Mens Græsset grov osv.). Det ærede Medlem skulde komme med sin Indsigelse til den anden Side, saa kunde vist Græsset komme til at gro lidt raskere. Ligeoverfor den ærede Minister har

jeg kun et Par Bemærkninger at gjøre. Hvad den ærede Minister har udtalt med Hensyn til enkelte Forslag, som kom under Afstemning, men imod min Indstilling, da skal jeg ikke nærmere gaa ind derpaa. Med Hensyn til Begrundelsen af Finansudvalgets og Flertallets Stilling til de forskjellige Spørgsmaal henholder jeg mig til mit Tidligere. Jeg vil kun sige et Par Ord, forsaavidt der er Tvivl med Hensyn til enkelte mere nye Spørgsmaal, som her foreligge. Den ærede Minister opgjorde Theatrets Stilling og omtalte, at det havde Banfælighed ved at skaffe Penge, men saa glemte den ærede Minister, at hvis der eksisterer nogen Banfælighed, saa er det, fordi Theaterbestyrelsen, Ministeren, har laant Reserverfonden ud, uden at den er kommen hjem endnu; fra Bevillingsmyndighedens Side foreligger der ikke nogen Banfælighed, men vi kunne ikke paa det Stadium, hvorpaa Forhandlingerne nu staa, tage særdeles Hensyn til en Banfælighed, som Theaterbestyrelsen selv har skaffet sig. Jeg skal paa hele Udvalgets Begne — idet jeg tør sige paa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen's) Begne, at det kun var en feil Angivelse af Kontoen, naar han sagde 7. a. — gjentage Opfordringen til den ærede Minister, at han vil yde denne fortjente Videnskabsmand den Anerkjendelse, vi Alle ere enige om bør ydes ham, paa den Maade, jeg før omtalte. Jeg nærer ikke Tvivl om, at dersom vi ansatte ham som midlertidig Docent, Lønnet med en Del af de ledige Profesorkløninger, og hvis det skulde vise sig, at den ærede Minister i Finansaaets Løb fandt en Mand til f. Ex. den specielle Gren af den Videnskab, som der er Tale om endelig at faae besat, en Mand, som tilfredsstillende de Krav, som Universitetet maa gjøre til en fast ansat Lærer, og saa vilde savne det Honorar, som han midlertidig havde tilstaaet den midlertidige Docent, hvis Tjeneste altsaa vil være sikret vor videnskabelige Anstalt paa en passende Maade, saa vilde den ærede Minister utvivlsomt i sin Tid ikke savne Bevillingsmyndighedens Understøttelse til at faae dette redresseret. Jeg har udtalt dette efter omhyggelig Forhandling i Finansudvalget, og — som jeg er overbevist om — aldeles i Overensstemmelse med hele Finansudvalgets Ønske, nemlig Ønsket om at knytte en saa genial Videnskabsmand til vor videnskabelige Anstalt, paa en anden Maade, end der vil ske ved det Forslag, her er Tale om. Forslaget under Nr. 43 kan jeg ikke anbefale, — det er angaaende de 2,200 Kr. — naar det kun er en simpel Forhøielse paa Kontoen, idet den ærede Minister siger, at det vil bero paa, hvem der søger det, hvorledes han overhovedet vil anvende dette Beløb. Begjæringen om denne Forhøielse har altsaa ikke den Begrundelse, som Flertallet ialtfald i de senere Aar har forlangt for enhver Forøgelse paa denne Konto. — Med Hensyn til den